

Дъждовни червеи.

— Проф. К. Крепелинъ.

I. Направата на дъждовния червей.

динъ недѣленъ день слѣдъ обѣдъ — въ началото на м-цъ априлъ — професоръ Георгиевъ излѣзе съ сина си Бориса въ градината. Другитѣ му двама синове — Павелъ и Владко прѣзъ това врѣме прѣкопаваха лехитѣ си.

— Дѣца, какво правите тукъ? — попита професорътъ. Какво е това въ саксията?

— Събрахме въ нея дъждовни червеи, които изкопахме отъ лехитѣ — отговори Павелъ. Тукъ прѣстѣта е прѣпълнена съ дъждовни червеи. Нѣкои стѣ тѣхъ сж цѣли чудовища — достигатъ до 30 см. дължина.

— Азъ не виждамъ такива чудовища въ саксията, каза бащата. Тебе сигурно ти се е прѣсторило . . .

— Не татко, тѣ бѣха страшно дълги, когато азъ ги вадѣхъ изъ дупкитѣ имъ. Сега, разбира се, тѣ сж се скжсили.

— А отъ що се разбира, че тѣ сж се скжсили? — попита професорътъ.

— Всѣки знае, татко, че всички червеи могатъ да се изтеглятъ твърдѣ много, когато пълзятъ, а послѣ отново се свиватъ, каза Борисъ.